آریانا افغانستان آنلاین
ملي، سیاسي او ادبي ویب پاڼه
http://www.arianafghanistan.com

عبدالباری جهانی
۲۰۲۲/۰٤/۱۳

د افغانستان د اسلامي اِمارت مشرانو ته پرانیستی لیک

درنو مشرانو السلام علیکم. زړه ته مي نه لویږي چي زما دا لیک دي تر تاسي پوري ورسیږي او یا دي، د رسېدلو په صورت کي، څوک اهمیت قدر ورکړي؛ خو زه خپله وجداني وظیفه پر ځای کوم.

درنو مشرانو! شپږویشت کاله مخکي، چي ستاسي اکثریت ځوان ملګري به یا زیږېدلي نه ول او یا به ماشومان ول، ما د محترم وکیل احمد متوکل صاحب په مخکي، په کندهار کي، مُلا محمدعمر اخند ته وویل چي « تاسي له مخکني حکومت څخه د خلکو د نارضاییت او په نتیجه کي، له تاسي څخه، د خلکو د ملاتړ په زور راغلي او قدرت ته رسېدلي یاست. موږ ته په امریکا کي آوازه را ورسېده چي کله تاسي د اسماعیل خان سره په جګړه لګیا واست یوې سپین سري ښځي د خپل پوړني په پلو کي ماش درته راوړي وه او ویل یې ما په کور کي دغه څه درلوده دا واخلی او طالبانو ته یې ورکړی. دا د همدغه اولس صمیمیت او احساسات وه چي تاسي یې قدرت ته ورسولاست. خو زه چي افغانستان ته راغلی یم؛ ما ستاسي څخه یو سړی هم خوښ نه دی لیدلی او ټول درڅخه ناراض دي. که تاسي خلک په دغه شکل ناراض وساتی ستاسي سرنوشت به هم د پخواني حکومت په څېر وي»

ما ملاصاحب ته، په دغه ارتباط، نوري ډیري خبري هم وکړې او ډېر مثالونه مي ورته راوړل. متوکل صاحب شاهد دی چي ملاصاحب زما د خبرو جواب نه درلودی او هیڅ یوه خبره یې هم ونه کړه. له بده مرغه چي شپږویشت کاله وروسته تاریخ په یوه بل شکل تکراریږي. زه یقین لرم تاسي پوهیږی چي په وطن کي لوږه او بېکاري خپل وروستي سرحد ته رسېدلې ده. د دې مدعا ښه ثبوت له یوې خوا پر سړکونو او بازارونو کي د خیرات خورو ښځو، ځوانانو او ماشومانو کتارونه او له بلي خوا اېران ته د افغان مهاجرینو سېل دی چي د ګاونډي هیواد اېران د ټول غیر انساني سلوک سره سره بیا هم خلک د خوارۍ مزدورۍ او یوې ګولۍ ډوډۍ د پیدا کولو لپاره د هغه هیواد ټول زحمتونه او غیر انساني سلوک پر ځانونو باندي مني او له خپلو کلیو او ښارونو څخه ورتښتي. دا د افغانستان تاریخ او حیثیت ته څپېړه ده.

محترمو مشرانو! تاسي له یوې خوا وایاست چي افغانان باید له وطنه ونه وزي او له اِمارت سره همکاري وکړي مګر له بلي خوا مو د وزارتونو په مخکي طالبان درولي او ږیرخریلي مامورین دفترونو ته نه پرېږدي. د دې معنا دا ده چي تاسي ته لیاقت او د انسان شخصیت نور هیڅ اهمیت نه لري او د ښه سړي توب او لیاقت معیار یوازي ږیره ده. ستاسي د عالی تحصیلاتو وزیر وایي چي په تیرو شلو کلونو کي چي هر چا تعلیم او تحصیل کړی وي هغه د هیواد په درد نه خوري. آیا د یوه حکومت د عالی تحصیلاتو وزیر باید دغه راز بې مسوولیته خبري وکړي؟ زه ګومان نه کوم چي د دغه سویې ښبنتن سړی دي د یوه عادي مدیریت د چوکۍ صلاحیت او وړتیا ولري.

د دې پرځای چي د هیواد بې ساري اقتصادي ستونزو حلولو او یوې لاري پیدا کولو ته توجه وکړی خپله توجه مو د محتسبینو اداري ته متمرکزه کړې او هغوی پرته د خلکو له آزارولو څخه بل کار نه لري. موږ هره ورځ په فیسبوکونو کي د افغانستان د خلکو د لوږي، بېکارۍ او ګدایي ګړی ویډیوګاني ګورو. موږ هره ورځ وینو چي د هیواد ځوانان د ایراني او پاکستاني مقاماتو له ټولو سپکاویو سره سره بیا هم هغو هیوادونو ته تښتي. تاسي دې مهمي حیاتي مسلې ته د

لطفاً مقالات خود را به این آدرس ارسال بدارید | مهرباني وکړئ خپلې مقالې دې آدرس ته ولیږئ: info@arianafghanistan.com

توجه کولو پر ځای خپل ټول قوت د رباب ماتولو او د موسيقۍ د هنرمندانو وژلو ته متوجه کړی دی. د سړک پر غاړه طالب يا د امر بالمعروف نفر ولاړ وي او د موټروان تر زني لاس لاندي کوي او وايي که ږيره پرېږدې څومره به ښه ښکارې. دا د انسان پر شخصيت باندي تېر ی دی. دا چي هغه موټروان له ويري څه نه سي ويلای دا بېله خبره ده.

تاسي د نجونو پر مخ د مکتبونو دراوزې تړلي دي، پوهنتونونه مو رخصت کړي دي او بيا د ترقۍ ناري وهی. په جهان کي داسي بل کوم اسلامي هيواد هم سته چي د نجونو ښوونځي ونه لري؟ او د نجونو له ښونځيو پرته ترقي او حتی د هيواد ژوندي پاته کېدل ممکن دي؟ پر سړکونو باندي د ځوانانو وېښتان قيچي کوی او د خلکو په مخ کي يې توهينوی. دا نه يوازي پر انساني کرامت باندي تېری دی بلکه د حق متعال پر حدودو باندي هم ښکاره تجاوز دی. تاسي ځانونه د اسلام د دين علمبرداران بولی؛ مګر دا راته ويلای سی چي تاسي ته کوم کتاب د مسلمان اولس د دغه راز توهينولو او له هغوی سره د دغه راز سلوک کولو اجازه درکړې ده؟

درنو مشرانو! ستاسي د قدرت اته مياشتي پوره کيږي. په داسي حال کي چي د افغانستان د خاوري په سلو کي سل مو هم تر کنټرول لاندي ده خو تر اوسه پوري نه کوم کُفري او نه اسلامي هيواد، حتی پاکستان، په رسميت پېژندلي ياست. نن ورځ نړۍ د يوه لوی کور حيثيت لري. په دونه لوی کور کي څوک يوازي ژوند نه سي کولای. يوازي افغانستان او اسلامي امارت د ټولي نړۍ څخه ګوښه او تجريد دی. دا د افغانستان بين المللي حيثيت ته سپکاوی دی او چاره يي يوازي تاسي کولای سی.

د اسلامي اِمارت خارجه وزير ښاغلي متقي يوه ورځ وويل چي نړۍ زموږ څخه څه غواړي؟ موږ څه بايد وکړو چي نړۍ مو په رسميت وپيژني؟ زه ګومان کوم چي دا سوال بايد پخپله ستاسي او پخپله له متقی صاحب څخه وسي. تاسي په نړۍ کي بل داسي هيواد پيژنی چي په دنيا کي يي هيڅ څوک په رسميت نه پيژني؟ د دې علت تر بل هر چا تاسي ته پخپله معلوميږي.

درنو مشرانو په دې هم پوهېږم چي زما دا پرانيستی ليک، که احياناً تر تاسي ورسيږي، هيڅ اغېزه نه لري خو ما خپلي غاړي خلاصي او وجداني مسووليت مي سپک کړ. يو ځل بيا هم درته وايم چي د اولسونو نارضاييت ستاسي د سقوط او پر هيواد باندي د يوې بلي فاجعي د نازلېدلو پيلامه ده.

په خپل قدرت مه مغروريږی. دا يوازي ستاسي کمال نه وو چي تاسي د هيواد چاري په لاس کي واخيستلي او نن ورځ په ټول هيواد کي داسي غښتلی سياسي رقيب نه لری چي له هغه څخه و وېرېږی. دا د مخکني رژيم منتهی فساد او له هغه څخه د خلکو شل کلن نارضاييت وو چي ستاسي بري ته يې لاره هواره کړه؛ او اوس هغه نارضاييت ستاسي څخه هم موجود او پرله پسي مخ پر زياتېدلو دی. د خلکو نارضاييت، عامه لوږه او بېکاري او له ټولي نړۍ څخه ستاسي سياسي تجريد ستاسي د سقوط او کندي ته د لوېدلو پيل دی.

و ما عليناالّاالبلاغ.

براى مطالب ديگر عبدالبارى جهانى روى عکس کليک کنيد

لطفاً مقالات خود را به اين آدرس ارسال بداريد | مهرباني وکړئ خپلي مقالي دي آدرس ته ولېږئ: info@arianafghanistan.com